

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22083/2024
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА (раније АА1) из ..., чији је пуномоћник Лисавета Обрадовић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., са боравком у ..., чији је пуномоћник Александар Милић адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 286/2024 од 09.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужиље и **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж2 286/2024 од 09.07.2024. године и пресуда Основног суда у Неготину П2 91/23 од 28.03.2024. године исправљена решењем тог суда П2 91/23 од 28.05.2024. године, у делу четвртог става изреке тако што се **забрањује** туженом да прилази тужиљи на удаљеност мању од 10м, осим у случајевима када је присуство обе странке неопходно на рочиштима и главним претресима пред судом, са временом изречене мере заштите у трајању од годину дана.

У преосталом делу ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 286/2024 од 09.07.2024. године, **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

Свака странка сноси своје трошкове поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П2 91/23 од 28.03.2024. године која је исправљена решењем тог суда П2 91/23 од 28.05.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени извршио насиље у породици током 2022. године према тужиљи и одређена је мера заштите од насиља у породици тако што је туженом забрањено даље узнемиравање тужиље, угрожавање њеног телесног интегритета, душевног здравља и спокојства, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужиља извршила насиље у породици током 2022. године према туженом и одређена је мера заштите од насиља у породици тако што је тужиљи забрањено даље узнемиравање туженог, угрожавање његовог телесног интегритета, душевног здравља и спокојства, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање. Ставом трећим изреке, одлучено је да ће

заштитне мере трајати годину дана и да се могу продужити све док не престану разлози због којих су одређене, као и да жалба не задржава извршење пресуде о одређивању мера заштите од насиља у породици. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се туженом изрекне мера заштите од насиља у породици забраном приближавања на растојање мање од 100м и да се наложи туженом иселење из куће - домаћинства у ... у року од 24 часа од пријема пресуде. Ставом петим изреке, обијен је противтужбени захтев у делу којим је тужени тражио да се тужили изрекне мера заштите од насиља у породици забраном приближавања на растојање мање од 200м и да се наложи тужили иселење из куће - домаћинства у ... у року од 24 часа од пријема пресуде. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 286/2024 од 09.07.2024. године одбијене су као неосноване жалбе тужиле и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П2 91/23 од 28.03.2024. године, исправљена решењем тог суда П2 91/23 од 28.05.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је одбијен тужбени и усвојен противтужбени захтев, тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је у одговору на ревизију предложио да се иста одбаци као недозвољена - изјављена од неовлашћеног лица, или одбије као неоснована и тужила обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Тужилина ревизија је дозвољена (члан 403. став 2. тачка 1. у вези са чланом 208. и члановима 288 - 289 Породичног закона) и изјављена је преко пуномоћника - адвоката (члан 85. став 7. ЗПП), овлашћеног пуномоћјем од 24.10.2023. године да у име тужиле изјављује и правне лекове (члан 88. став 1. ЗПП).

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је тужилина ревизија делимично основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. став 1. ЗПП, учињеној у другостепеном поступку, јер је другостепени суд оценио битне наводе жалбе.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су од 2011. године живеле у ванбрачној заједници, а брак су закључиле 17.01.2014. године. Током 2022. године настао је поремећај у њиховим међусобним односима, првенствено због нерешених имовинских односа. Тужила је поднела тужбу за развод брака, а између странака у току су имовинско-правни спорови. Странке су током 2022. и 2023. године, једно против другог подносиле пријаве полицији која је по њима поступала. Интервенције полицијских службеника окончавале су се издавањем упозорења странкама, осим у случају пријаве туженог од 06.02.2023. године због искључења струје у објекту у којем живи, када је тужили по одредбама посебног закона изречена хитна мера забране

контактирања туженог у трајању од 48 сати, која није продужена. Тужила и тужени користе за становање посебне објекте у истом дворишту. Између њих није било физичког насиља. Поремећени односи и стални сукоби нарушили су тужиљино психичко здравље, тако да се она око годину дана налази на лечењу. Орган старатељства је у свом стручном извештају предложио да се обема странкама изрекне мера забране даљег узнемиравања, уз мишљење да су актуелни партнерски односи под ризиком ескалације услед честих међусобних неслагања.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су обема странкама изrekli меру забране даљег узнемиравања, налазећи да су сукоби који су међу њима настали последица њиховог дрског, безобзирног и злонамерног понашања, прихватајући при том и стручно мишљење органа старатељства. По становишту суда, изречена мера је довољна да спречи узнемиравање и понављање насиља, док су тужбени и противтужбени захтев у делу којим је тражено изрицање других мера заштите од насиља одбијени - забране приближавања зато што странке живе у истом домаћинству и воде више спорова који захтевају њихово лично присуство, а исељењем из објеката који користе јер то није неопходно пошто ће изречена блажа мера довољно утицати на њих у смислу уздржавања од насиља.

И по налажењу ревизијског суда, основано је тужилји изречена мера забране даљег узнемиравања туженог. На оправданост изрицања ове мере не указује само мишљење органа старатељства, које је суд прибавио у складу са чланом 286. Породичног закона, већ и чињеница да су странке дуже време у континуираном сукобу који утиче на њихов мир и спокојство. У погледу одлуке о тој мери заштите, нижестепени судови су правилно применили члан 197. став 2. тачка 6. и члан 198. став 2. тачка 5. Породичног закона, због чега нису основани наводи тужилјине ревизије да је противтужбени захтев, у погледу означене мере заштите туженог од насиља у породици, усвојен погрешном применом материјалног права. Нису основани наводи ревидента да је погрешно примењен члан 197. став 2. тачка 3. Породичног закона, јер о тужилјиној тврдњи да је тужени присиљавао на интимне односе нема доказа, због чега се њеном ревизијом неосновано указује на погрешну примену члана 198. став 2. тачка 1. истог закона. Мера заштите од насиља предвиђена том одредбом у овом случају није неопходна, с обзиром да странке за становање користе одвојене објекте и да тужени није манифестовао акте физичког насиља, па је зато небитно што се ти објекти налазе у истом дворишту.

Међутим, дуже трајање поремећених односа и неизвесност времена потребно за судско окончање њихових имовинских спорова представља опасност за ескалацију сукоба, и њихово могуће прерастање у физичко насиље. На опасност од ескалације насиља указао је и орган старатељства у свом стручном извештају. С обзиром да мере заштите од насиља имају и превентивни карактер, по налажењу Врховног суда, туженом је поред забране даљег узнемиравања тужилје неопходно изрећи и меру забране приближавања тужилји на удаљеност мању од 10м, јер ће се са обе кумулативне мере тужилји пружити потпуна заштита и спречити евентуалне друге теже последице поремећених односа бивших супружника. Изрицање ове мере заштите, имајући у виду удаљеност до које се тужени може приближавати тужилји, могуће је без обзира што странке живе у истом дворишту. Сметња за њено изрицање нису ни судски поступци које они воде, јер се изречена мера забране приближавања тужилји неће примењивати у случајевима када је у тим поступцима неопходно лично присуство

странака пошто услови безбедности у судској згради пружају гаранције да до насиља неће доћи.

Следствено изложеном, туженом је изречена и мера заштите од насиља из члана 198. став 2. тачка 3. Породичног закона у трајању од годину дана.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у првом, а на основу члана 414. став 1. истог закона, као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 1. и 2. у вези са члановима 153. став 2. и 154. став 1. ЗПП, имајући у виду да је тужиља само делимично успела у поступку по ревизији и да трошкови туженог за одговор на ревизију нису били нужни.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић